

Nu pas leert ze
dat topjes van ijspegels
ook zacht kunnen zijn.

Sarai Erkens • mei 2021

*

Overal waar zij/haar/vrouw staat kan ook
hij/hem/man of hen/hun gelezen worden.

HET VOORWOORD VAN DE UITLEG BIJ HET VOORBEELD:

Er is iemand waar ik een bepaald soort crush op heb.

Meestal een vrouw.

Niet één vrouw, maar een bepaald soort vrouw.

Waar ik een bepaald soort crush op krijg.

Niet op romantisch gebied.

Ook.

Maar op het gebied van je op een specifiek soort manier levend voelen.

Ik heb het over die mensen die je dingen laten willen.

Dingen als:
waarheid vinden
van je laten horen
pijnlijke dingen onder ogen zien
huid voelen
heel hard lachen
en de volgende generatie op een degelijke manier grootbrengen.

Logisch dat ik met dat soort mensen graag optrek, toch?

Haar ontkennen is echt geen optie.

Ze blijkt een onvergeetbaar mens.

Al is het samenzijn is al tijden geleden onmogelijk verklaard.
Onacceptabel. Ondenkbaar.

Dacht ik.

Ik wil ze.

En dat zij hetzelfde met mij willen.

Dit wat we hebben veranderen van voelbaar naar zichtbaar.

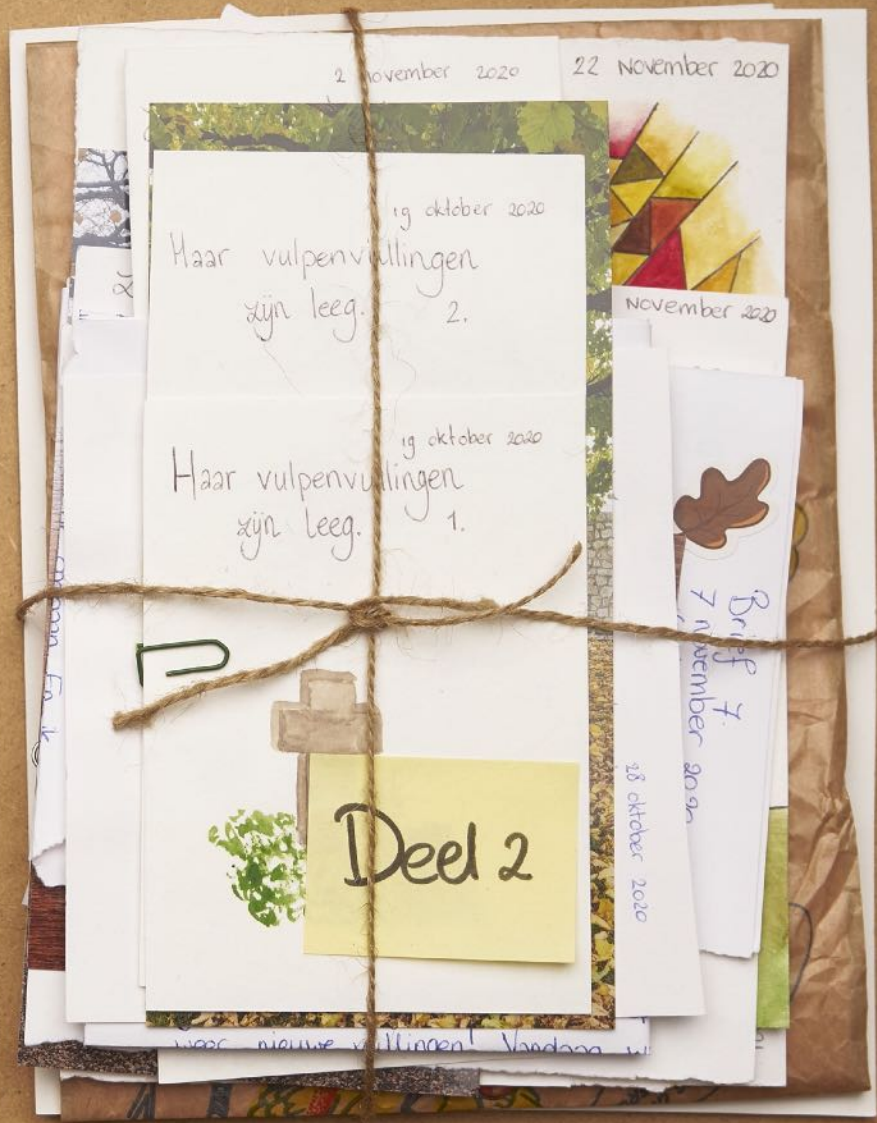
Het samen meemaken.

Haar tegenkomen op straat.

En zeggen: "Toevallig hé??"

Toevallig.

Deel 1.

2 november 2020

22 November 2020

19 oktober 2020
Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 2.

November 2020

19 oktober 2020
Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 1.

Brief 7.
7 november 2020

D

Deel 2

18 oktober 2020

weer nieuwe vullingen! Vandaag w

HET VOORWOORD VAN DE UITLEG BIJ HET VOORBEELD:

Er is iemand waar ik een bepaald soort crush op heb.

Meestal een vrouw.

Niet één vrouw, maar een bepaald soort vrouw.

Waar ik een bepaald soort crush op krijg.

Niet op romantisch gebied.

Ook.

Maar op het gebied van je op een specifiek soort manier levend voelen.

Ik heb het over die mensen die je dingen laten willen.

Dingen als:

waarheid vinden

van je laten horen

pijnlijke dingen onder ogen zien

huid voelen

heel hard lachen

en de volgende generatie op een degelijke manier grootbrengen.

Logisch dat ik met dat soort mensen graag optrek, toch?

Haar ontkennen is echt geen optie.

Ze blijkt een onvergeetbaar mens.

Al is het samenzijn is al tijden geleden onmogelijk verklaard.

Onacceptabel. Ondenkbaar.

Dacht ik.

Ik wil ze.

En dat zij hetzelfde met mij willen.

Dit wat we hebben veranderen van voelbaar naar zichtbaar.

Het samen meemaken.

Haar tegenkomen op straat.

En zeggen: 'Toevallig hè?'

Toevallig.

MIJN ROUTE VAN HIER NAAR DICHTER BIJ HAAR:

Voordat ik begon met het schrijven van dit essay dacht ik dat ik iemand was die zichzelf beperkte op het gebied van het mogen hebben van fantasieën. Vooral als het gaat om fantasieën over mensen die ik graag (op een andere manier) in mijn leven zou willen hebben. Ik heb vaak mensen ontmoet waarmee ik bijvoorbeeld heel graag beste vrienden of partners zou willen zijn maar waarvan ik het gevoel had alsof ze dat niet konden zijn omdat er sprake was van een grens. Bijvoorbeeld een professionele grens of simpelweg door praktische of andere redenen.

Het verlangen om die mensen toch in mijn leven te mogen hebben is bij mij dan sterk. Door de jaren heen heb ik over mezelf geleerd dat de liefde voor iemand die dus een 'crush is op het gebied van je op een specifieke manier levend voelen' lang aanhoudt en lang sterk blijft. Zelfs als ik die mensen hele lange periodes niet zie wordt het gevoel van verbondenheid nauwelijks minder. Ik ben er blij mee zo te zijn. Het geeft me het gevoel verbonden te kunnen zijn met iedereen die ik nodig heb om mezelf te kunnen zijn. Die laatste zin klinkt nu nog wat vreemd. Ik zal hier later meer over toelichten.

Op de een of andere manier voelde ik me beklemd en beperkt doordat ik het gevoel had dat ik fantasieën die ik over die mensen had niet toeliet. Zelfs de meest simpele fantasieën zoals je inbeelden dat je samen met iemand wandelt, samen avondeet, een gesprek voert of iemand helpt met iets durfde ik niet te hebben. Ik weet nog dat ik in een gesprek over dit onderzoek zei: "Ik

doe nooit iets met die fantasieën". En ik wilde niets liever dan mezelf 100% toestemming geven om vrij te zijn in het fantaseren. Dus dat probeerde ik. Over hoe ik dat probeerde zal ik later meer schrijven. Het bijzondere was dat ik een veel minder lange weg te gaan had dan verwacht. Ik kwam snel bij die 100% aan. Vrijwel meteen eigenlijk. Ik keek terug naar waar ik vandaan kwam en besepte me dat ik maar een klein stapje gezet had. Toen ik vertrok met het uitvoeren van deze oefening was ik eigenlijk al op 99%. Ik zag opeens dat die uitspraak, 'ik doe nooit iets met die fantasieën', helemaal niet waar was. Het was vooral mijn gevoel geweest dat zich niet vrij had gevoeld tijdens die 99% vrijheid. Blijkbaar kan zelfs de kloof tussen 99% vrij en 100% vrij als een gevangenis voelen. Wat bewijst hoe belangrijk deze vrijheid voor me is. Toen ik dat laatste procent toeliet zag ik dat een groot deel van mijn leven al bestond uit het samen leven met mensen die ik eigenlijk dacht niet in mijn leven te hebben. Ik hoefde maar een heel klein stapje te zetten om me tevreden te voelen op dit gebied, en op dit moment denk ik zelfs dat dit iets is waar ik eigenlijk al heel lang ontzettend goed in ben.

Blijkbaar doe ik dus al jaren waarvan ik dacht dat ik het nu voor het eerst ging proberen. Ik heb er zelfs een heleboel aan te danken, zoals een beste vriendinnen, een partner en andere mooie contacten. En niet te vergeten echt heel veel fantastische ervaringen. Die ik allemaal niet zou hebben gehad als ik er niet voor had gekozen om mijn leven samen met mensen te leven die er fysiek niet zijn.

Ik was al vrij. Maar blijkbaar is deze specifieke soort vrijheid zo lekker dat 99% niet genoeg was en ik er simpelweg meer van wilde.

IEMAND IN JE LEVEN WENSEN EN JEZELF ONTMOETEN:

Jij bent iemand. En die iemand die jij bent bestaat uit veel verschillende kleinere onderdelen. Laten we stellen dat een aantal van die delen alléén van jou zijn en dat je die kunt meemaken, leren kennen en ontwikkelen als je alleen bent. Je hebt er niemand anders voor nodig om die dingen te kunnen zijn. Daarnaast besta je uit delen die tot leven worden gebracht door de mensen met wie jij in contact staat. Die delen gaan pas 'aan' bij andere personen. Een simpel voorbeeld hiervan is: Je dacht dat je iemand was zonder veel humor en die de dingen meestal enkel met een serieuze blik bekijkt, maar je ontmoet iemand met wie je supergoed kan lachen en bij wie je van nature veel grappen maakt. Je hebt iemand ontmoet die je niet heeft veranderd maar een deel van jou tot leven heeft doen komen, gewoon door er te zijn en met jou verbinding te hebben gemaakt. Op dit moment zijn bepaalde **delen van wie jij bent**, in de vorm van herinneringen, gevoelens, persoonlijke eigenschappen en processen, **een gedeelde ervaring**. Waarmee ik dus bedoel dat er herinneringen, gevoelens, eigenschappen en processen zijn voor jou die je enkel kan ervaren en die enkel kunnen bestaan als je ze samen met een bepaald persoon meemaakt. Je hebt hiervoor een stukje van de ander nodig. Soms is iets kleins voldoende. Een kort berichtje krijgen waardoor je weer aan het contact tussen jullie herinnerd wordt, of weten dat iemand in dezelfde stad woont en jullie elkaar elk moment spontaan tegen zouden kunnen komen. Of gewoon simpelweg door aan iemand te

denken en je in te beelden hoe het zou zijn als diegene bij je was op dit moment. Soms is er veel meer nodig dan dat. Dan moet je samensmelten. Dan wil je niks meer van je eigen individuele zelf overhouden en samen één ding zijn met maar één leven. Alleen maar om dat ene stukje van jezelf waar je zo naar verlangt te kunnen ervaren.

Nog een belangrijk punt om toe te voegen is dat je delen hebt die makkelijk bereikbaar zijn en tot uiting kunnen komen bij veel (verschillende soorten) individuen. Tegelijkertijd zijn er delen die alleen tot leven komen bij één persoon of een specifiek soort persoon. Dat deel van jou kan alleen bestaan bij een kleine hoeveelheid mensen. De mogelijkheden om bij dat gevoel en de beleving van dat stuk van jou te komen zijn beperkt. Die persoon waarmee je dit deelt is belangrijk en speciaal. Het wordt **een crush op het gebied van: jullie samen op een specifieke manier levend voelen**. Waarom noem ik dat opeens 'levend voelen'?

Groeien is voor mensen een belangrijke bron van geluk. Te weinig mogen groeien of te snel moeten groeien is beide pijnlijk. Je wil van nature dingen ontdekken en leren in jouw tempo, jouw balans. Er zijn weinig dingen meer magisch dan dingen mogen ontdekken en onderzoeken precies op het moment dat je er klaar voor bent. Het is niet te makkelijk en niet te moeilijk. Niet saai en niet onhaalbaar. Het is spannend maar niet angstaanjagend. Of juist wél angstaanjagend maar dan op het moment dat je echt zin had om iets angstaanjagends aan te gaan. Op de momenten dat deze balans er is voel ik me het meest levend. En voor de mensen met wie ik deze momenten kan meemaken voel ik een bepaald soort liefde.

Laten we stellen dat **iemand missen** die je nog niet of amper hebt leren kennen erger is dan iemand missen die je wel al kent. Waarom?

Het missen van iemand die je al kent is 'gewoon' missen. Als die persoon iemand is die zo'n specifiek stukje van jou tot leven laat komen, gaat het missen van de ander misschien gepaard met het missen van een deel van jezelf. Iets van jou wordt niet gevoed en verdwijnt langzaam naar de achtergrond. En dat kan pijnlijk zijn. Soms duurt het missen zo lang dat ook het missen zelf verdwijnt en daarmee de herinnering aan dat deel van jou.

Het missen van mensen die je wil leren kennen, of van mensen die je al kende maar die je, doordat er in de tussentijd veel veranderd is opnieuw wil leren kennen, is anders. Je voelt aan dat jij en die persoon de potentie hebben dingen te delen, die herinneringen, gevoelens, eigenschappen of processen. Maar in dit geval gaat het over delen van jezelf die je nog niet kent doordat je de ander nog niet kent. Het gaat over het missen van een mooi nieuw stuk van jezelf. **Je mag een stuk van wie je bent niet ontmoeten.** Het tweede vind ik pijnlijker dan het eerste.

Ik denk dat ik, samen met velen, iemand van de laatste categorie meteen herken als die voor me staat. Je kijkt naar iemand en ziet: dat mens heeft een stuk in handen van wie ik ben, en wil zijn, en kan worden.

Dus daar sta je dan, tegenover elkaar. Met alletwee een stukje van de ander in handen. En plots wil je niet meer terug naar het niet kennen van de ander. Je kan niet meer ont-zien dat die persoon je een stukje van jezelf kan geven. Soms verloopt alles vlekkeloos en is dit moment heerlijk. Soms lijkt samenzijn onmogelijk. Het gaat over de liefdes die voor ons geen ruimte in hun leven hadden. Kinderen die in onze buiken tot leven

kwamen maar die we nooit hebben horen ademen. Net als de ouders die ons niet konden of wilden zien opgroeien. Soms gaat het over dat moment dat we met onze tenen tegen die onzichtbare maar voelbare grens aanstonden. Die grens die collega, leerling, huisarts, mentor of cliënt heet. Professionele grenzen. Maar laten we ook de grenzen gender, leeftijd, taal, ziekte en tijd niet vergeten. Net als dat moment waarop ze aan de andere kant van de wereld besloten te wonen. Of: ze durfden het niet. Niet met ons. Een gebrek aan moed bleek reden genoeg het niet te proberen.

Het maakt niks uit wat je bij ze kwijt wilde. Of je nou de behoefte had aan het geven van zorg, het delen van een hobby, fysieke intimiteit, vriendschap, het samen creëren van iets moois of een bedrijf opstarten. De conclusie is dat je samen iets wil meemaken, omdat je dat deel van jezelf wil leren kennen. **En je hebt het gevoel dat dat niet mag.**

LUISTEREN:

We spreken af dat je in je hoofd over elk onderwerp mag fantaseren. Echt over elk onderwerp. Het is jouw hoofd en je kunt erin: je collega's uitschelden, een professionele violist zijn, ergens anders wonen, mensen doodmaken, weglopen en nooit meer terugkomen, seks hebben met die ene liefde en je kan er zelfs die eeuwig bliepende Whatsapp verwijderen van je telefoon (ja, ik fantaseer op dagelijkse basis dat ik geen Whatsapp heb en het lijkt me werkelijk fantastisch).

Fantasieën zijn er om je iets te **vertellen over jezelf**. Soms ervaar je een fantasie die in je opkomt als logisch. Bijvoorbeeld wanneer je een ontzettend zware baan hebt die je nauwelijks aankan en je in je hoofd elke dag fantaseert dat je ontslag neemt. Aan de andere kant maak je weleens mee dat je eigenlijk niet begrijpt waarom je een bepaalde fantasie hebt, of waarom je een bepaalde fantasie niet kan negeren. Het is belangrijk om naar die fantasieën te **luisteren**. Niet naar je fantasieën luisteren is vergelijkbaar met het niet luisteren naar bijvoorbeeld honger/vol zitten, vermoeidheid/energie kwijt willen, alleen willen zijn/vrienden willen zien of spierpijn/de zin om te bewegen. Fantasieën hebben het niet per se nodig uitgeleefd te worden. Maar ze moeten minimaal gezien, gehoord en gevoeld worden. Ze willen dat je even aan een idee proeft. Omdat ze iets met je willen oefenen, ze willen kijken of iets bij je past of om te dubbelchecken of je iets wel echt wil. Of natuurlijk om van iets te kunnen genieten wat er op dit moment niet echt is.

Fantasieën zijn er om je **vragen te stellen** over je leven en vertegenwoordigen niet alleen de persoon als wie je door het leven gaat. En trouwens ook niet de persoon die anders is dan de persoon als wie je door het leven gaat. Maar juist het mens dat simpelweg een rijkere en vollere versie is van wie je al bent. Net als in een gelijkwaardig gesprek willen fantasieën trouwens niet alleen vragen stellen aan jou. Diep van binnen willen ze dat je vragen terug stelt. Dan pas voelen ze zich echt gehoord.

Maar wat als je merkt dat het niet bij netjes vragen en vertellen blijft? Er een gevoel van noodzaak zich aan je opdringt. Wat als jouw fantasieën je blijven vragen of je ze alsjeblieft in de werkelijkheid wil veranderen? Terwijl je zelf denkt dat dat niet mag of kan. Wat als fantasieën die fantasieën moeten blijven toch gedachten worden? En gedachten, overwegingen? En overwegingen, plannen? En plannen, daden?

Dit is het moment waarop ik me opnieuw toespits op het eigenlijke onderwerp zoals beschreven in het voorwoord: het verlangen mijn leven en haar leven dichter bij elkaar te brengen.

Er zijn veel verschillende redenen waarom je iemand in je leven zou wensen. Maar op dit moment hebben we het over het scenario waarin je graag bij iemand wil zijn omdat je diegene wil leren kennen of dat je diegene al kende maar die opnieuw wil leren kennen omdat er dingen veranderd zijn in de tussentijd. De reden dat je diegene (opnieuw) wil leren kennen is omdat diegene iets heeft dat van jou is. Jullie hebben een gedeeld stukje herinnering/gevoel/kennis/persoonlijkheid/doel/ervaring. Jullie hebben iets dat nog niet bestaat en wat

alleen kan bestaan als jullie ervoor kiezen samen tijd door te brengen. Jij wil niks liever dan ontwikkelen wat er kan zijn tussen jullie. Ook ben je tot de conclusie gekomen dat door een kleine stomme reden, een gigantische onveranderlijke regel of iets daar tussenin, het niet mogelijk is om elkaar, en daarmee jezelf, te ontmoeten op dat gebied.

Hoogstwaarschijnlijk heb je nu allemaal fantasieën over die andere persoon. En misschien vooral over hoe het zou zijn als jullie samen zouden kunnen zijn op de manier waarop jij dat graag zou willen.

Laten we het spannend maken. Ik wil er bij dezen voor pleiten dat je in dit geval, als je dat wil, meer met je fantasieën kan doen dan enkel eraan denken. Ik wil ervoor pleiten dat je met die fantasieën dingen kan ondernemen die je echt dichterbij de ander brengen. Zonder haar grenzen te overschrijden écht samen dingen mee te maken en dus dat deel van jezelf waar je zo naar verlangt te leren kennen.

ONZE WEG VAN VOELBAAR NAAR ZICHTBAAR:

Jij en zo'n soort vrouw lopen.

Fysiek afzonderlijk, maar op gevoelsgebied samen.

Naar daar waar jullie levens een klein stukje dichterbij elkaar zijn dan hier.

Er is één gebied waarin je je absoluut niet mag begeven... Er bestaat een kans dat je in je hoofd een scenario klaar hebt liggen dat al helemaal af is. Je weet al precies wat jullie samen zouden doen, welke kleren je zou dragen, op welke locatie het zou plaatsvinden, hoe het weer zou zijn, wat de ander tegen je zou zeggen, eigenlijk alles. Die tot in detail uitgewerkte fantasie is nou juist verboden terrein. Je mag onder geen enkele voorwaarde het kant en klare filmpje of plaatje binnenstormen dat gemaakt is door de jij die je nu bent. Je fantasieën zijn in dit geval geen voorbeelden die je letterlijk kan kopiëren naar je leven. We zouden dat 'forceren' kunnen noemen en dat zou mensen, vooral haar, pijn kunnen doen.

EEN

Je kiest iets uit. Iets dat je over haar weet. Het feit dat je kiest hoeft niet direct iets te maken te hebben met je verlangens of fantasieën over haar. Het moet je aanspreken, maar je hoeft niet te weten waarom. Het feit kan een gevoel zijn waarvan je weet dat ze het heeft, of een voorwerp in haar leven, of het kan een activiteit zijn waarvan je weet dat ze die doet. Probeer je best te doen een feit te kiezen dat klein en specifiek is.

Zorg ervoor dat het iets zegt over haar leven, iets dat direct invloed heeft op haar handelen zonder dat het

privé wordt. Vermijd specifieke persoonsinformatie zoals adressen, telefoonnummers enz. als feiten om voor deze weg te gebruiken.

TWEE

Bouw een kleine fantasie rond dit uitgekozen feit. Welke handelingen/gedachten/ gevoelens/contacten zou zij hebben over dit gegeven? Is dit iets dat ze alleen zou doen of zie je voor je hoe jullie dit samen zouden kunnen doen? Probeer je tijdens dat fantaseren nog steeds vast te houden aan wie je denkt dat ze echt is. Dus probeer te vermijden dat je gedachten hebt over hoe jij zou willen dat dit feit invloed heeft op haar leven. Probeer vrij te fantaseren maar zo eerlijk mogelijk te blijven.

DRIE

Kies, gebaseerd op die fantasie, een handeling die je mét haar of namens haar zou kunnen uitvoeren. (Voorbeelden volgen snel.) Zet van tevoren alleen de grote lijnen vast. Je mag over de details fantaseren, maar je mag ze nog niet vastzetten.

VIER

Zodra zich er een geschikt moment voordoet, voer je die handeling uit. Als je ervoor hebt gekozen om namens haar een handeling te doen, probeer je je zoveel mogelijk in haar te verplaatsen. Hoeveel tijd zou ze ervoor nemen? Zou ze het samen met andere mensen doen of alleen? Wat ziet, hoort, ruikt, proeft en voelt ze terwijl ze dit doet? Waar denkt ze aan terwijl ze hiermee bezig is?

Als je ervoor kiest om het samen met haar te doen, probeer je zoveel mogelijk te zijn wie je bij haar zou zijn. Zou je je dapperder voelen met haar erbij? Probeer dan die moed te voelen. Zou je je een beetje zenuwachtig voelen bij haar? Probeer die zenuwen dan toe te laten. Zouden jullie met elkaar spreken

tijdens deze activiteit? Voer dat gesprek met haar in je hoofd.

VIJF

Je hebt nu iets meegemaakt. Namens haar of met haar. Iets dat anders is dan de activiteiten die je normaalgesproken onderneemt. De kans is groot dat je minimaal één nieuw ding hebt ervaren, geleerd of gevoeld. Bewaar die momenten door ze in een andere vorm te gieten dan enkel een herinnering. Dat kun je simpel houden. Bijvoorbeeld door een schriftje te hebben waarin je een lijstje maakt van die nieuwe inzichten. Je mag het ook groter aanpakken. Door haar over je ervaring te vertellen in een onverzonden brief. Maar het kan ook door te tekenen of foto's te maken. Of misschien komt er vanzelf al iets tastbaars uit je activiteit, zoals het bewaren van dingetjes die je onderweg vindt. Wat passend en uitvoerbaar is ligt aan wat je als activiteit kiest. Het gaat erom dat je de dingen die je wil 'bewaren' uit die dingen die je ervaren, geleerd of gevoeld hebt omzet naar een andere vorm waardoor ze meer tastbaar worden en dus anders bewaard blijven.

EINDE

Het maken van nieuwe ervaringen blijf je herhalen totdat jullie dichter bij elkaar zijn. Je weet vanzelf wanneer je klaar bent. Als je aan het contact blijft werken, zul je haar namelijk hoe dan ook uiteindelijk ontmoeten. Dat kan echt niet anders. In het laatste hoofdstukje van dit deel van het essay vertel ik je waarom.

BIJVOORBEELD

EEN - Ik koos het volgende feit uit: haar vulpenvullingen waren leeg. Dat wist ik omdat ze het me zelf had verteld. Ze had iets willen opschrijven

met vulpen, maar dat kon niet, want de vullingen waren op.

TWEE - Ik fantaseerde over hoe dat invloed zou hebben op haar leven en haar gedrag. Ik wist dat ze de vulpenvulling graag had willen gebruiken, maar er was geen sprake van noodzaak. Ik besloot dat ze nieuwe vulpenvullingen zou kopen op een moment dat ze wat tijd over had. Dat ze te voet zou gaan en dat ze het zou combineren met een kleine wandeling. Dat leek me echt iets voor haar. In mijn fantasie is ze ook zo'n type dat daarvoor liever naar een kleiner lokaal postkantoorje gaat dan het te kopen in een grotere winkel. We willen onze lokale ondernemers ondersteunen, nietwaar? Ik wist zeer grofweg in welk gebied ze woonde. Daar in de buurt was enkel een klein postkantoorje. Daar zou ze die vullingen dus vast gaan kopen. In mijn fantasie voelde het voor haar als een klein uitje. Een niet uitgestippelde wandeling, maar toch met een doel. En daarna weer met vulpen kunnen schrijven en daar alvast naar uit kunnen kijken.

DRIE - Mijn activiteit was simpel. Ik ging op mijn gemak kijken of ze in dat winkeltje vulpenvullingen hadden en daarna ging ik een stukje wandelen door het gebied daarrond.

VIJF - Ik liep door de omgeving alsof ik die al goed kende. Want ik nam aan dat dat voor haar ook zo zou zijn. Zonder vulpenvullingen op zak trouwens, want het winkeltje was dicht. Wat betekende dat ik nog eens terug moest komen. Tijdens het wandelen voelde ik me meteen aangetrokken tot de begraafplaats. Ik heb er rustig overheen gewandeld en ik heb er nog even op het bankje gezeten. Een tijdje later werd ik aangesproken door een vrouw. We maakten een praatje. Ze vertelde me hoe ze regelmatig naar de begraafplaats kwam om het

grafje te verzorgen. Alletwee haar ouders zijn overleden. Ik merk dat ze graag met iemand wil praten. Ze stelt ook vragen over mijn ouders. Ik stel me voor dat ik het niet ben die deze vrouw nu heeft leren kennen, maar de vrouw namens wie ik op pad ben. Ik zit nog een tijdje bij de boom op het kerkhof. Ik stel me voor hoe dit een plek zou kunnen zijn waar ze vaker even naartoe zou komen. Het pleintje met het winkeltje en deze boom blijken later het centrum van mijn activiteiten te worden.

VIJF - Zelf koos ik meerdere vormen waarmee ik mijn ervaringen vastlegde. Het begon met tekeningen die de titels kregen van de feiten waarop de activiteit geïnspireerd was. Ik tekende de dingen waarvan ik dacht dat zij ze zou tekenen én ik tekende ze op de manier waarop ik dacht dat zij ze zou tekenen. Daar kwamen later brieven, foto's en teksten bij. En uiteindelijk een essay.

EINDE - Op dit moment is er tussen mij en haar precies genoeg afstand. Verder weg of dichterbij zou niet prettig en passend zijn. Dat ik nu dit gevoel van compleetheit over het contact ervaar betekent niet dat het hier ophoudt. Nu klopt het, maar dat gevoel kan veranderen. Dat is wat ik eerder bedoelde toen ik het had over iemand opnieuw leren kennen. Je hebt iemand en dat stuk van jezelf leren kennen, maar jij bent veranderd en kunt opnieuw veel halen uit het voortzetten van het contact. Sommige mensen leer je één keer kennen, waarna jullie wegen weer scheiden. Andere mensen leer je keer op keer opnieuw kennen. Misschien zelfs wel elke maand. Dit stappenplan is dus niet iets waar je aan begint en waar je op een gegeven moment klaar mee bent. Maar eerder iets waar je steeds bij kan terugkomen als de afstand tot iemand te groot voelt.

Tips voor activiteiten als je even zonder inspiratie zit:

- Klets met haar.
- Dans met haar.
- Lees haar boeken.
- Vraag haar om raad.
- Schrijf brieven aan haar.
- Laat haar jouw muziek luisteren.
- Kijk en probeer te zien wat zij ziet.
- Houd tijd in je agenda vrij om bij haar te zijn.
- Loop op een plek waar zij misschien ook wel eens loopt.
- Maak iets samen (bv. een essay over fantasieën over mensen in je leven brengen).

Binnen in jou kletst, danst en leest ze met je mee. Haar raad, die eigenlijk al een tijdje in jouzelf zat, gaat je vooruit helpen en door je brieven blijft ze op de hoogte van alles wat er op dit moment belangrijk voor je is. Misschien beslis je volgende week die brieven ook echt op te sturen, of misschien moeten ze een paar jaar wachten in een schoenendoos. Je hoort en ziet de dingen anders doordat je openstaat om de dingen te zien op haar manier. Ik wens voor je dat, doordat je tijd voor haar vrijmaakt, ze in je hoofd minder om aandacht schreeuwt. Je hebt haar laten zien dat ze welkom is, dus ze zal langzaam ook haar rust vinden.

DE GEDACHTE DIE ALLES BETER MAAKT:

Het kan veel pijn doen om haar in je leven te wensen, en met momenten te denken dat ze er niet echt is. Zelfs als je haar weet te vinden, bijvoorbeeld via de manier die ik in dit essay beschrijf, kan het voelen alsof het nep is en je toch eenzaam bent in je proces. Als je besluit jouw route naar dichterbij haar te volgen nodig ik je uit de volgende gedachte in je hoofd te houden:

Probeer wat je doet niet te zien als de vervanging van een 'echt' contact. Wat je nu maakt is een echt contact dat je echt voelt. Zie het als een voorbereiding op het moment dat je haar ontmoet op een manier waarop jullie contact ook zichtbaar wordt.

Door wat je onderneemt ben je in je hoofd écht bezig met het ontwikkelen van dat contact en het leren kennen van dat deel van jezelf. Je leert en wordt verrijkt. Zo zorg je ervoor dat, wanneer je haar op die meer zichtbare manier in je leven vindt, je er nóg meer klaar voor bent.

De gedachte dat ik me voorbereid op contact in plaats van erop wacht brengt me ontzettend veel plezier. Elke keer als ik gegroeid ben kijk ik er nóg meer naar uit haar ooit bij me te hebben. Zonder die ontwikkeling en voorbereiding zou dat moment van zichtbaar samenzijn een stuk minder rijk zijn geweest. Door me zo op te stellen is het minder verdrietig voor me dat ze er nu nog niet fysiek bij is om mooie gebeurtenissen mee te delen. Deze gedachte was een deel van de laatste procent die ik nog miste om vrij te zijn in mijn fantasie. Je voorbereiden tijdens een periode van tijd die je moet overbruggen geeft veel meer kracht dan gewoon wachten.

**EN NU PAS LEER JE DAT ZE ER
MISSCHIEEN ANDERS UITZIET:**

Ik beloof dat als je je blijft voorbereiden en klaarmaken zij ook bij jou kan en wil zijn. Nu pas vertel ik je dat ze er misschien anders uitziet. Haar eindelijk bij je hebben kan gebeuren in verschillende vormen. Het kan letterlijk die persoon zijn waarover je gefantaseerd hebt, of iemand anders die daar op lijkt en die je op dezelfde specifieke manier levend laat voelen. Het kan komen in de vorm van een dier of een voorwerp, een gebeurtenis of een emotie. Daarom mag je niet vergeten buiten het gebied te blijven waarin je je niet mag begeven. De kant en klare fantasie. Daarmee bedoel ik onder andere dat je niet mag proberen haar expres tegen te komen. Dat kan ook niet, want het mooie is nou juist dat ze er misschien héél anders uitziet. Zichtbaar anders maar voelbaar hetzelfde. Door te voelen weet je dat zij het is wanneer je haar ontmoet. En wat of wie het ook is, het zal je precies zo laten voelen zoals je dacht dat zij dat zou doen. En het zal je geven wat zij je te geven zou hebben.

Of beter.

Ze is er nog niet maar jij blijft bij haar.

Je blijft dingen meemaken en je vindt haar.

En zij vindt jou.

Vaak dacht ik dat ik niet durfde.

Altijd zijn ze zacht als je ze vasthoudt.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT
1100 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3300
WWW.CHICAGOEDUCATION.EDU

PHILOSOPHY DEPARTMENT
1100 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3300
WWW.CHICAGOEDUCATION.EDU

19 oktober 2020
Haar vulpenvullingen zijn leeg. 2.

19 oktober 2020
Haar vulpenvullingen zijn leeg. 1.

Deel 2

28 oktober 2020
Haar vulpenvullingen zijn leeg. 3.

Ze heeft net nieuwe vulpenvullingen gekocht. 2.

11 oktober 2020
Ze heeft net nieuwe vulpenvullingen gekocht. 1.

november 2020
Ze tekent bladeren. 1.

17 november 2020
Brief 7 (niet verzonden)

100 erg mijn best doen om te gaan met de documentaire over Piet Mondrian.

15 november 2020
Ze tekent bladeren. 3.

15 nov 2020
Ze tekent bladeren. 2.

22 november 2020

Op woensdag haalt ze haar jongste kind op van school. 1.

Op woensdag haalt ze haar jongste kind op van school. 1.

noters

11 maart 2021
Brief 10 (niet verzonden)

dieze (eline) Ik heb veel zin om je weer een brief te schrijven. Ik heb deze keer geen specifiek thema waar ik over wil vertellen. Gewoon wat bubbelen. Hoe gaat het met jou? Met mij gaat het goed! Ik voel me wel erg overspannen maar dat is ok ik heb een samen heel veel gedaan om mijn leven rustiger te maken wat echt goed lukt. Ik heb dit schooljaar veel aanbod gekregen voor werk maar ik heb oerol mee te nemen gezegd zodat ik na het afstuderen alleen maar bij mijn huidige werk blijf en verder eindelijk tijd heb waarin ik echt wil kunnen rusten van de afgelopen jaren (hopelijk als er ook anders tussenkomt). En ik kijk er echt naar uit dat te doen weer meer bezig kan zijn met alle dingen die echt het belangrijkste voor me zijn en die

11 maart 2021

Dae uuch leef haet
Ze zei: "Ik denk zelf ook nog regelmatig mie es iech."

22n jou. Af en toe denk ik dat ik je hoor op de haw dae gerös gang en dat geeft me ook wel een mie leef es miech gevoel alsof ik je toch nog af en toe zie."

28 maart 2021

Ze mist haar.
Ze vindt het niet erg om te missen. Ze vindt het passend bij de situatie.

19 oktober 2020
Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 2.

19 oktober 2020
Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 1.

 Deel 2

28 oktober 2020
Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 3.

Ze heeft net nieuwe
vulpenvullingen gekocht.
1.

Ontvangen	:	3,49
Wisselgeld	:	0,00

vulpenvullingen gekocht.
was r
wees nieuwe vullingen!

19 oktober 2020
Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 1.

19 oktober 2020

Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 2.

19 oktober 2020

Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 2.

19 oktober 2020

Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 1.

Deel 2

28 oktober 2020

Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 3.

Ze heeft net nieuwe
vulpenvullingen gekocht.
1.

Ontvangen	:	3,49
Wisselgeld	:	0,00

Ze heeft net nieuwe
vulpenvullingen gekocht. 2.

28 oktober 2020

2 nov

Ze tekent blader

28 oktober 2020

Haar vulpenvullingen
zijn leeg. 3.

Ze heeft net nieuwe
vulpenvullingen gekocht.
1.

DE DROGIST MET AANDACHT

DA Drogisterij Peter Souren
Raadhuisplein 7
6267 CW Cadier en Keer
Tel.: 043-4071740

U bent geholpen door: Peter
28-10-2020 13:23 Kassa 1 Yrk 3

1 Papierwaren		1,50
1 Papierwaren		1,99
2	Totaal Incl.BTW :	3,49
BTW 21,00 % over	2,88 =	0,61
2 =====> Totaal	:	3,49
BETAAL-AUTOMAAT	:	3,49
Ontvangen	:	3,49
Wisselgeld	:	0,00

28 oktober 2020
Ze heeft net nieuwe
vulpenvullingen gekocht. 2.

Brief #3
28 oktober 2020
(niet verzonden)

lieve Celine,

Hoe vond je de vorige brief waarin ik uitlegde wat ik nu aan het doen ben met die fantasieën en activiteiten enzo? Ik hoop dat je het stiekem eigenlijk ook wel een leuk idee vindt. Dat je niet eens hebt bedacht dat ik heb uitgekozen om dit mee te proberen.

Ik hoop ook wel eens doen, dat me dan maar niet het gegaan is dan. Ik ben heel benieuwd of je je dan aan hebt gehad en of je het leuk vond.

Op de dag dat ik het gedaan heb en het voelt heel anders, dus ik, of eigenlijk jij, hebt er iemand op het kerkhof. Het was bij een graf aan het zetten. Het graf van zijn vrouw was. Zo zag hij eruit.

Maar we nu echt zijn begonnen met het samen meemaken van dingen op deze nieuwe manier. Ik vraag me wel eens af of ik misschien mensen ga spreken of zien die jij ook wel eens spreekt of ziet. Of misschien... als we echt verbonden zijn op dat moment, kom ik jou wel eens in het echt tegen.

De vorige keer had ik dus gepraat met dat vrouwtje op het kerkhof. Toch wel eigenaardig dat ze zo bleef doorpraten over dat thema van ouderschap en kind zijn enzo. Ze bleef dus best wel gedetailleerd doorvragen naar mijn ouders en of ik een

Brief #3
28 oktober 2020
(niet verzonden)

lieve Céline,

Hoe vond je de vorige brief waarin ik uitlegde wat ik nu aan het doen ben met die fantasieën en activiteiten enzo? Ik hoop dat je het stiekem eigenlijk ook wel een leuk idee vindt. Dat je niet boos bent dat ik jou heb uitgekozen om dit mee te proberen. Misschien ga jij het zelf ook wel eens doen, laat me dan maar weten hoe het gegaan is dan. Ik ben heel benieuwd of je je dan voelt alsof je er dan wat aan hebt gehad en of je het leuk vond.

Vandaag was de 2^e dag dat ik het gedaan heb en het voelt heel goed. Het winkeltje was nu wel open dus ik, of eigenlijk jij, hebt weer nieuwe vullingen! Vandaag was er weer iemand op het kerkhof. Een man was nieuwe bloemetjes bij een graf aan het zetten. Zelf denk ik dat het waarschijnlijk het graf van zijn vrouw was. Zo zag hij eruit.

Het voelt alsof we nu echt zijn begonnen met het samen meemaken van dingen op deze nieuwe manier. Ik vraag me wel eens af of ik misschien mensen ga spreken of zien die jij ook wel eens spreekt of ziet. Of misschien... als we echt verbonden zijn op dat moment, kom ik jou wel eens in het echt tegen.

De vorige keer had ik dus gepraat met dat vrouwtje op het kerkhof. Toch wel eigenaardig dat ze zo bleef doorpraten over dat thema van ouderschap en kind zijn enzo. Ze bleef dus best wel gedetailleerd doorvragen naar mijn ouders en of ik een

goede band met ze had. Met flitsen vroeg ik me af of ze tegen mij of tegen jou had. Ik kon natuurlijk alleen maar namens mezelf antwoorden dus dat was wat ze kreeg.

Je boom is echt mooi. Ik snap helemaal dat het hier je plekje is om soms naar terug te keren. We zullen nog vaak op dat bankje zitten denk ik.

lieve groetjes, Sarai

lingen
nieuwe
gekocht.
3,49
0,00
28 oktober 2020
Ze heeft net nieuwe
vulpenvullingen gekocht. 2.
... was nu wel op
nieuwe vullingen! Vandaag w

2 november 2020
Ze tekent bladeren. 1.

... erg mijn best doen om
documentaire gezien. PPF Whil
et gaat over een
wild. En er no

Brief 7.
7 november 2020
(niet verzonden)

Op woensdag haalt

2 november 2020

Ze tekent bladeren. 1.

Brief 7
7 november 2020
(niet verzonden)

Hey Céline,

Ahhhh! Céline!! Ik moet nu zóóóóó erg mijn best doen om je niet te mailen. Ik heb net een documentaire gezien. Pff. Wow! Hij heette 'my octopus teacher'. Het gaat over een man die een band opbouwt met een octopus in het wild. En er gebeurt echt vanalles! Hij raakt haar kwijt en leert sporen te lezen om haar terug te vinden. Ze word ook een keer aangevallen en dan moet ze daarvan herstellen. En hij is zo nieuwsgierig en de manier waarop zij hem binnenlaat in haar wereld is zo mooi! Allemaal supermooie gebeurtenissen die ze samen meemaken. Dat kan ik niet in een brief omschrijven. Ik wil naar je toekomen en je er alles over vertellen.

Ik moest ook veel aan jou denken tijdens de docu. Omdat wij ook zo zijn als die man en die octopus. Als je de docu ziet ga je zien dat ~~zij~~ zij met elkaar omgaan zoals wij ook met elkaar omgaan. En ik moest aan nog ~~mensen~~ een paar andere mensen denken omdat er nog meer mensen zijn met wie mijn contact zo is. Je begrijpt me wel als je het ziet.

Ik zie er een soort van Samenleven in zonder dat ze het leven van de ander echt aanraken. Er is een soort ruimte waarin ze samenzijn. Maar zij komt nooit écht in zijn mensenleven en hij komt nooit écht in haar octopussenleven. Ze hebben ook allebei zoveel respect voor de wereld van de ander. Eigenlijk ~~zo~~ creëren ze samen iets om dat vervolgens mee te nemen in hun leven als ze weer alleen zijn. En ik zei net dat hij heel nieuwsgierig is, maar zij is eigenlijk ook heel nieuwsgierig. Ze is gewoon wat rustiger en afwachtender.

Best gek dat ik al deze statements maak natuurlijk, want weet ik veel hoe die octopus zich er echt bij voelt. Nee, dat zei

Ik alleen maar omdat ik even dacht dat ik ~~moest~~ dat
moest openlaten omdat we niet kunnen controleren wat
er in die octopus omgaat. Maar je kan het wel duidelijk
merken aan het verhaal van die man. Ikzelf geloof
oprecht dat die ontmoeting ook voor haar van grote
waarde was.

Knuffel, Sarai

Ze tekent bladeren.

3.

15 NOVEMBER 2020

Ze tekent bladeren.

2.

15 NOV 2020

Brief 7.
7 november 2020
(niet verzonden)

Ze tekent bladeren.

2.

15 NOV 2020

Ze tekent bladeren.

3.

15 November 2020

22 November 2020

Op woensdag
haalt ze haar
jongste kind
op van school.
1.

11 maart

22 November 2020

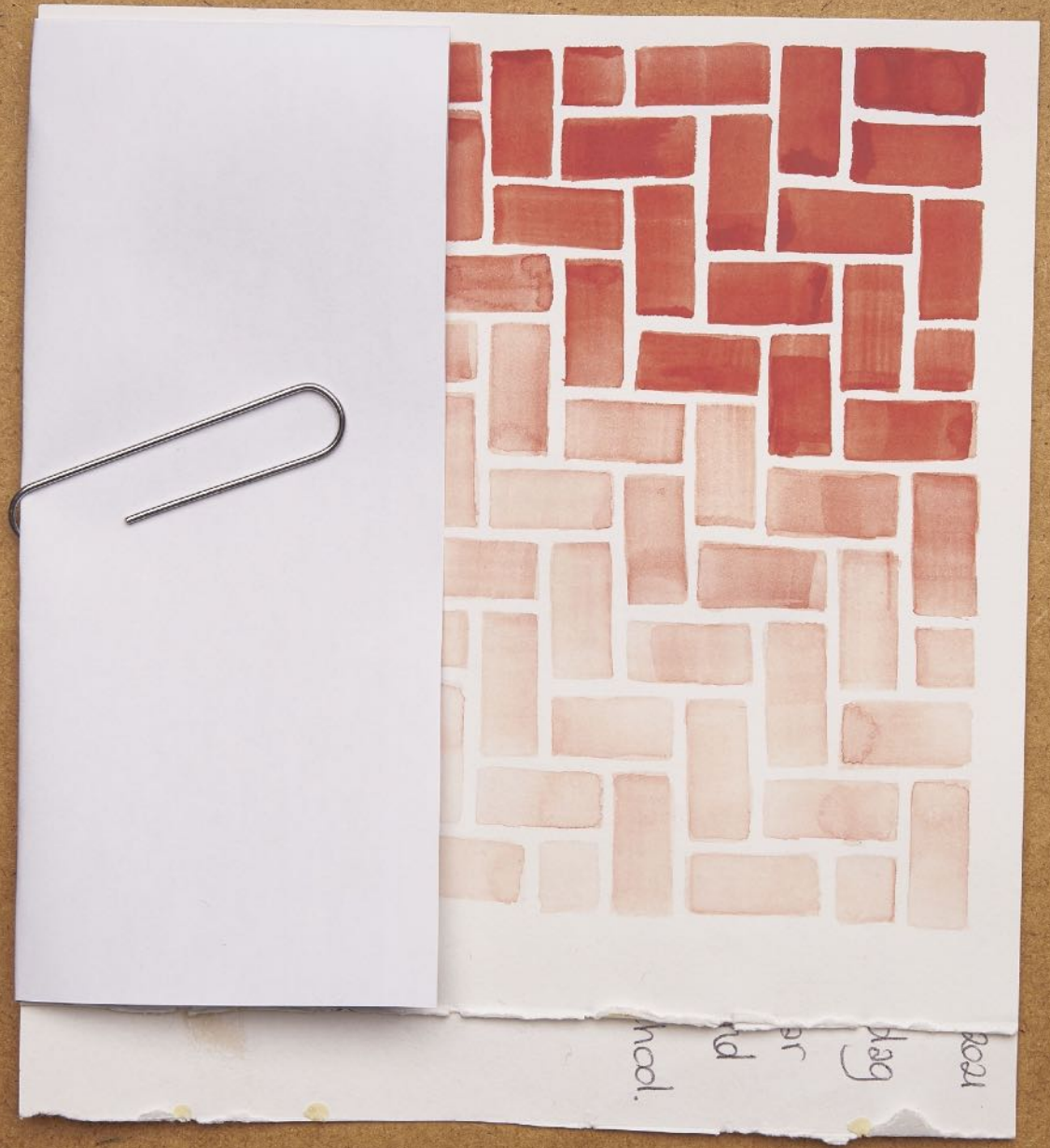
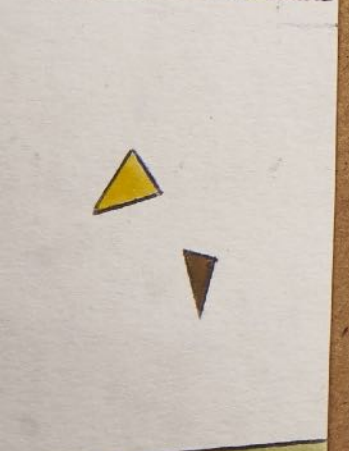

Op woensdag
haalt ze haar
jongste kind
op van school.

1.

22 November 2020

rood
beek
je
id
nood.

die
te
over
jou
maar
leven
Sch
overa
maar
heb
(ho
naar
ding

6 januari 2021

Op woensdag
haalt ze haar
jongste kind
op van school.

3.

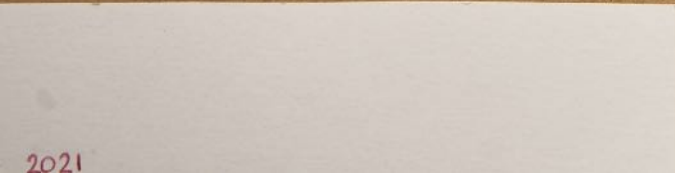
Op woensdag haalt ze haar jongste kind
6 januari 2021 op van school. 4.

Op woensdag haalt

notes

11 maart 2021
Brief #9
(niet verzonden)

lieve Céline, Ik heb veel zin om je weer een brief te schrijven. Ik heb deze keer geen specifiek thema waar ik over wil vertellen. Gewoon wat babbelen. Hoe gaat het met jou? Met mij gaat het goed! Ik voel me wel erg overspannen maar diza en ik hebben ~~en~~ samen heel veel gedaan om mijn leven rustiger te maken wat echt goed lukt. Ik heb dit schooljaar veel aanbod gekregen voor werk maar ik heb overal 'nee' tegen gezegd zodat ik na het afstuderen alleen maar bij mijn huidige werk blijf en verder eindelijk tijd heb waarin ik echt uit kan rusten van de afgelopen jaren. (hopelijk, als er niks anders tussenkomt). En ik kijk er echt naar uit dat ik dan weer meer bezig kan zijn met alle dingen die echt het belangrijkste voor me zijn en die

Op woensdag haalt ze 30 december 2020
haar jongste kind op van school. 2.

leuh deenk aan diech
Deenks diech dan
aa' miech

notes

11 maart 2021
Brief #9
(niet verzonden)

lieve Céline, Ik heb veel zin om je weer een brief te schrijven. Ik heb deze keer geen specifiek thema waar ik over wil vertellen. Gewoon wat babbelen. Hoe gaat het met jou? Met mij gaat het goed! Ik voel me wel erg overspannen maar dixa en ik hebben ~~er~~ samen heel veel gedaan om mijn leven rustiger te maken wat echt goed lukt. Ik heb dit schooljaar veel aanbod gekregen voor werk maar ik heb overal 'nee' tegen gezegd zodat ik na het afstuderen alleen maar bij mijn huidige werk blijf en verder eindelijk tijd heb waarin ik echt uit kan rusten van de afgelopen jaren. (hopelijk, als er niks anders tussenkomt). En ik kijk er echt naar uit dat ik dan weer meer bezig kan zijn met alle dingen die echt het belangrijkste voor me zijn en die ik ook echt het allerleukste vind zoals vriendschappen en relaties en goed voor mezelf zorgen enzo.

Weet je wat ik me net bedacht? "nee" zeggen is eigenlijk toch hetzelfde als "ja" zeggen toch? Ik bedoel... Als je "nee" tegen iets zegt zeg je automatisch ergens "ja" tegen en andersom. Als ik "nee" zeg tegen werk zeg ik eigenlijk nog meer "ja" tegen vrije tijd of andere dingen die ik in die tijd zou kunnen doen, en andersom. En alletwee de antwoorden zijn op zich altijd prima. Het ligt er maar net aan wat je

het leukste vindt en wat er het beste bij je past en wat je het meest nodig hebt. Toch?

Het gaat nu trouwens echt supergoed met vriendschappen en ook met de liefde enzo. Dus dat is heel fijn en ik heb ook echt het gevoel alsof ik het heel erg verdien en alsof ik er echt heel erg goed van kan genieten nu.

Het helpt trouwens nog steeds heel erg om dit samen met jou te doen. Ik bedoel om door middel van die activiteiten met elkaar in contact te staan. Het geeft me vooral rust om af en toe dingen te zien ~~waarvan~~ waarvan ik weet dat jij ze ook wel eens ziet. Het meest coole vind ik dat ik me echt voel alsof ik me meer voorbereid op het moment dat ik je weer kan zien in plaats van dat ik enkel op je wacht. Ik heb vaak in mijn leven gewacht op mensen en ik ben blij dat ik dat nu nooit meer hoeft te doen. Natuurlijk kan het verdrietig zijn als iemand er nog niet is in je leven. Dat blijft en dat hoort ook zo. Maar je voorbereiden op iets moois dat komt haalt ~~je~~ juist de schoonheid en de kracht die bij dat verdriet horen naar voren. En vaak als ik hierdoor weer iets geleerd heb of meer blij ben met wie ik ben of me rustiger voel over iets, denk ik aan hoe het de volgende keer dat ik je zie waardevoller gaat zijn dan wanneer ik dit allemaal niet zou hebben gedaan.

Ik ga weer even iets anders doen nu, liefs, Sarai

11 maart 2021

Dae uuch leef haet

Ze zei: "Ik denk zelf ook nog regelmatig
mie es iech,

aan jou. Af en toe denk ik dat ik je hoor op de
hauw dae gerös
gang en dat geeft me ook wel een

mie leef es miech

gevoel. alsof ik je toch nog af en toe zie."

maar by mijn huidige werk
heb waarin ik echt uit kan
(hopelijk, als er niks anders
naar uit dat ik dan weer me
dingen die echt het belang

11 maart 2021

Dae uuch leef haet

Ze zei: "Ik denk zelf ook nog regelmatig

mie es iech,

aan jou. Af en toe denk ik dat ik je hoor op de

hauw dae gerös

gang en dat geeft me ook wel een

mie leef es miech

gevoel alsof ik je toch nog af en toe zie."

heb waarin ik echt uit kan rusten van de afgelopen jaren.
(hopelijk, als er niks anders tussenkamt). En ik kijk er echt
naar uit dat ik dan weer meer bezig kan zijn met alle
dingen die echt het belangrijkste voor me zijn en die

28 maart 2021

Ze mist haar.

Ze vindt het niet erg om
te missen. Ze vindt
het passend bij de situatie.

natig

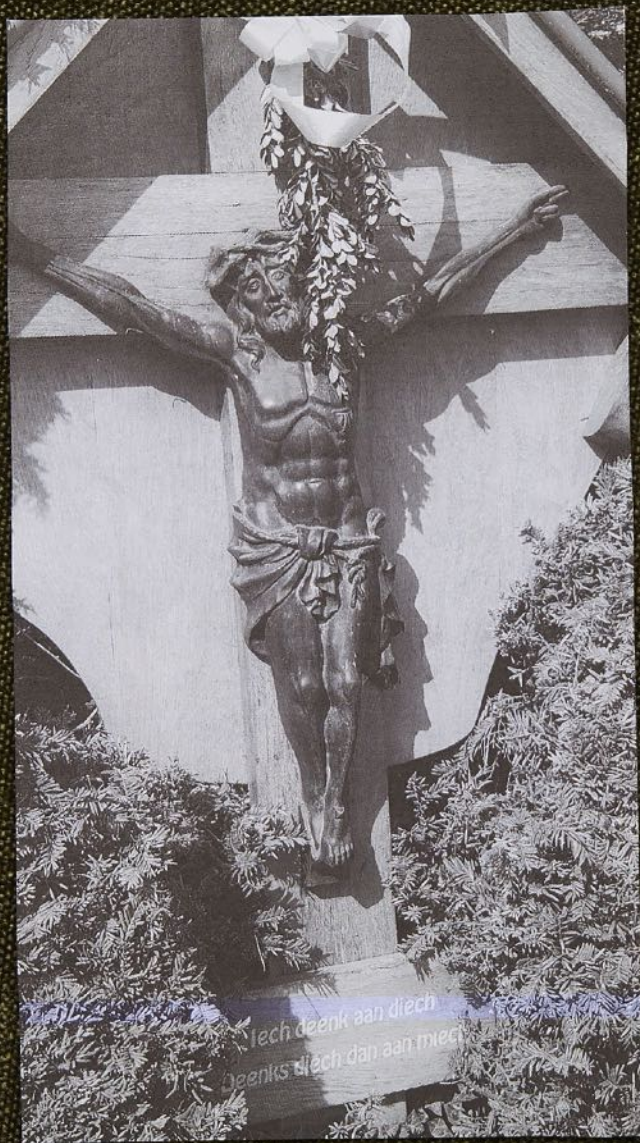
28 maart 2021

Ze mist haar.

Ze vindt het niet erg om
te missen.

Ze vindt
het passend bij de situatie.

leech deenk aan diech
Deenks siech dan aan miec

PICKWICK®

TEA WITH FRUIT
Strawberry
100% NATURAL

11 maart 2021
Brief #9
(niet verzonden)

om je weer een brief
specifiek thema waar ik
len. Hoe gaat het met
me wel erg overspannen
el veel gedaan om mijn
ed lukt. Ik heb dit
oor werk maar ik heb
a het afstuderen alleen
verder eindelijk tijd
n de afgelopen jaren
mt). En ik kijk er echt
kan zijn met alle
or me zijn en die

28 maart 2021

Ze mist haar.
ze vindt het niet erg om
te missen

7 April 2021

Brief #14
(niet verzonden)

lieve Céline,

Ik zal je iets vertellen over wat je vandaag hebt meegemaakt. Je hebt ook iets nieuws geleerd. Het heeft iets te maken met de natuur dus ik hoop dat je het interessant vindt.

Je zegt:

"Dee maar een bakje aardbeien, twee bananen en een stukje gember alstublieft." Aan de vrouw van de fruit- en groentekraam reik je een briefje van €5,00 aan. Je krijgt een wit plastic tasje terug.

"Heb je het niet koud?" Je glimlacht vriendelijk.

"Nee hoor, als je dit lang genoeg doet wen je er vanzelf aan." Dat antwoord verwachtte je al. Het was een simpele beleefdheid om eraan te vragen. Je beseft je dat je even vergeten was dat je eigenlijk geen plastic zakjes meer wil aannemen. Je neemt 'm toch maar mee naar huis omdat je niet moeilijk wil doen. Een schuldgevoel bekruipt je, maar zakt ook weer als je beslist dat je het thuis goed gaat bewaren en nog voor iets anders zal gebruiken.

Jouw boom ziet er vandaag prachtig uit. De groene blaadjes komen al tevoorschijn maar zijn nu bedekt onder een laagje ijs. Je geniet ervan de sneeuw onder je schoenen te horen kraken en te zien hoe jouw voetstappen de eerste afdrücken achterlaten op het onbekladdde oppervlak. Bij het grafje van de ouders van de vrouw die je vragen stelde over de band tussen jou en je ouders, staan nieuwe rozen. Geel en oranje, ook onder een wit dekenje.

↳ Was de brief vanaf hier trager. Neem wat hier staat serieus. Maak het spannend.
Op de grond naast het elektriciteitskastje ligt een plastic blokje met een cijfer ~~erop~~ erop. Een 9 of een 6. Het blokje is van een plaatje met meerdere cijfers op het kastje, die aan zaden moeten geven welk kastje op welke

locatie het is. Dat weet ik niet zeker maar daar ga ik van uit. Je hurkt, raakt het blokje op, veegt het schoon met je duim en steekt het in je zak. Dit blokje is nu jouw blokje. Officieel is dit diefstal. Ook als iets op straat ligt zou je het moeten melden als je zelf kan berekenen dat de eigenaar, in dit geval de gemeente vermoed ik, het daar niet expres heeft achtergelaten. Je wist niet dat het niet mocht. Dat is oké.

Totdat je oogcontact maakt met een man van middelbare leeftijd in een busje van een of ander klusbedrijf, denk je dat niemand je gezien heeft. Hij blijft je zo lang als hij kan strak aankijken met een blik die insinueert dat je iets raars hebt gedaan. Je bent het met hem eens. Je kijkt terug met een blik waarmee je bevestigt dat je iets raars hebt gedaan, maar dat jullie tegelijkertijd alletwee weten dat het nu echt te laat is om het blokje terug te leggen. Dat zou het nog vreemder maken dan het nu al is. Zijn busje staat naast het eerstvolgende elektriciteitskastje in de straat. Dus ik hoop dat hij er niks mee te maken heeft en je er niet over aan gaat spreken. Je loopt verder en je voelt in mijn jaszak aan het blokje. Ik beeld me in dat die man mij niet gezien heeft, dat je er helemaal alleen was. En dat ik nu zelf een klein stukje mysterie heb gecreëerd in dit dorp. Ik heb hier een geheim nu. Je kan niet wachten tot iemand erachter komt dat de cijfers niet kloppen. De mensen zullen zich afvragen waar dat éne blokje gebleven is. Dat stukje van hun dorp. Ze zullen elkaar wantrouwen en beschuldigen. Geld in ruil voor informatie. Chaos.

Oorlog. In jouw huis op mijn bureau ligt het.
De zes of de negen.

Neg trager.

↳ Dertig minuten later staar ik nog steeds naar hetzelfde randje van datzelfde schuurtje. Je wacht tot de druppel valt. Elke keer als die valt wil je opnieuw wachten op de volgende. Je wil niet stoppen te zien hoe het water naar beneden wordt gezogen en in een klein balletje naar beneden druip. Ik weet niet waarom maar

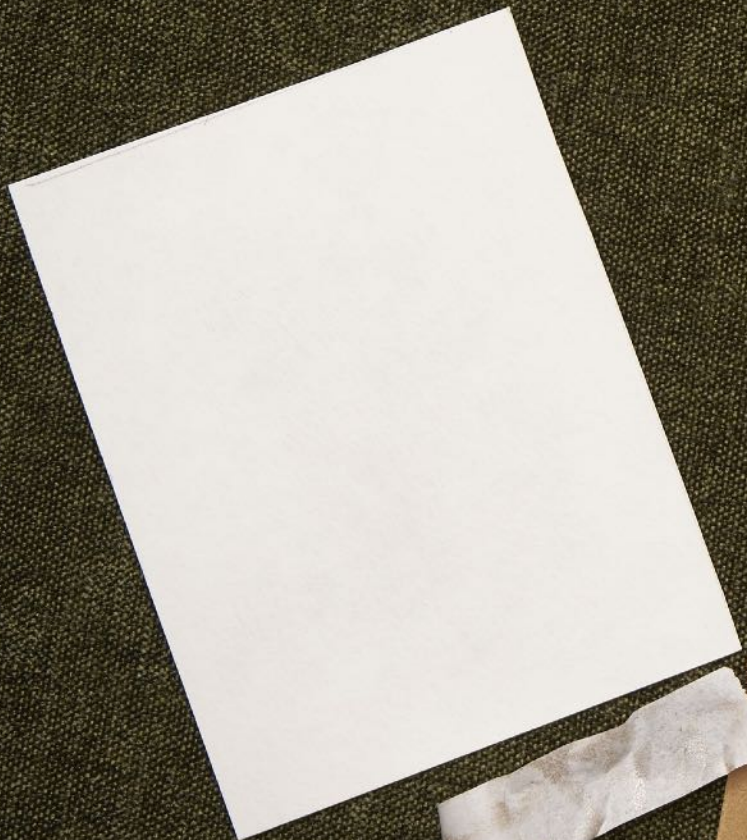
je moet het aanraken. Dat is al een tijdje te zien aan onze lichaamshouding. We zoeken toenadering. Dat topje waar die druppel samenkomt, ziet er sterk en scherp uit. We weten niet waarom maar je wil dat puntje even in mijn vinger voelen prikken. We kunnen het proces van het vallen van de druppel niet verstoren dus we wachten. Net nu er weer een neergevallen is steken we mijn vinger uit en duw je die hard tegen de punt aan. Je schrikt niet. Het doet geen pijn. We hebben enkel wat bevroren water opgetild.

Vandaag pas leerde je dat topjes van ijspegels ook zacht kunnen zijn.

Sarai

Veer Sakai

Da

aan jou. A

h

gan

m

gevoel

Veer Sakai

Van Céline

MET DANK AAN

Céline
Takk
Tom
Frank
Thibaut
Jan

Met een vriendelijke bijdrage van:

paavo

lieve Sasai,

Ik stond een half uur bij dat scheurtje, dat klopt.
En inderdaad bleef ik kijken naar hoe het water
naar beneden druppelde. Alleen klopte het niet
helenaal dat ik daar stond om de druppeltjes
te kunnen zien vallen. Ik snap ik waarom je dat
denkt. Het heeft een rustgevende en tegelykertijd
inmigerende werking. Ik stond er omdat ik nog
even niet terug naar huis wilde. In mijn hoofd
was ik weggelopen van alles wat ik hier heb
en deed ik alsof ik alleen ergens anders was.
Yoland. Daar heb ik altijd al eens naartoe
gewild. Jij bent daar toch wel eens geweest?
Het was enkel fantatie vrouwen. In de werke-
lijkheid ben ik nergens liever dan bij mijn man
en kinderen. De fantatie geeft me gewoon het
gevoel even los te zijn van alles en iedereen.
Het fantaseren diende enkel als een moment
van ontspanning.

Ik stond daar 30 minuten maar ik had het niet
koud. En daar klopte iets niet aan. Ik wilde
het niet alleen zien. Ik wilde de han voeten.
Dus ik trok mijn handschoenen uit. Ik wachtte
tot het druppeltje dat zich aan het vormen was
viel en drukte stevig met mijn vinger van het
puntje richting het dak van het scheurtje.
Mijn vinger duwde het ijs plat. Er was geen prik.
Ik was bevestigd en verwonderd tegelykertijd.

Ik zal 'mijn octopus teacher' lijken trouwens, het klinkt echt heel erg interessant. Ben ik dan de octopus of ben ik dan die man? Ik neem aan dat u de octopus ben aangezien jij degene bent die de meer actieve rol had in het samen dingen meemaken. En omdat ik degene ben (zonder dat ik er blijkbaar zelf bij hoefde te zijn) jou mijn wereld heeft laten zien.

Je vraagt me deze brief te schrijven. Het is een antwoord op brieven die jij nooit verzonden hebt, dus die ik nooit heb gelezen. Ik weet wat ik moet schrijven omdat jij van tevoren deze brief zelf hebt samengesteld, en ik schrijf dat bestand nu over. Het is mijn handschrift en het zijn deels mijn woorden. Ik schrijf dit met een vulpenvulling die geschikt is op 28 oktober. Doer mijzelf, ten slotte van. Grappig hoe we samen iets hebben gemaakt dat ontstaan is uit jouw gedachten maar toch zo werkelijk wordt. Ik kan duidelijk zien hoe het nog van grote toevoeging was dat jij mij uiteindelijk nog hebt geïnterviewd over dit onderwerp. En zo is het einde echt ontzettend rond en toch!

Ja, ik denk ook nog wel eens aan jou. Afentoe denk ik dat ik je haer op de gang als ik op mijn werk ben, en dat geeft ook wel een gevoel alsof ik je toch nog af en toe zie. Wat goed dat je probeert ruimte voor jezelf te maken en hier ook tijd voor maakt. Het mij gaat het goed.

Ik heb pas geleden een paard / pony gekocht.
Dat wilde ik al vanaf dat ik heel jong ben
en nu dus eindelijk mijn eigen pony. Hierdoor ben
ik veel met haar buiten en ben ik ontzettend
bly mee. Het geeft ook vertrouwen dat sommige
dingen tijd nodig hebben en dat als het zo
moet zijn het er uiteindelijk toch van kan komen.
Daar moet ik aan denken toen ik je brief las,
over dingen die tijd geven en tot rust en bij
zichzelf komen.

Ik vind het heel erg knap hoe het je lukt op
deze manier contact te maken, de beleving,
kennis en wysheid van anderen. En dat je die
weet in te zetten om dingen te leren en nog
belangrijker, om dingen mee te maken waar je zo
naar verlangt. Ook als die andere persoon vaak
mee je het graag samen mee zou willen
maken er niet direct bij kan of wil zijn. Die
vrijheid gun ik je ook ontzettend en ik vind
het mooi te zien hoe je dat ook jezelf kunt.

Mag ik misschien deze kans aangrijpen om samen
met de lesers af te sluiten?

Julius lezen over mensen in je leven wensen. Het ging
over hoe je samen dingen kan meemaken zonder dat
de ander daar per se fysiek bij hoeft te zijn. Wat
je hebt gezien is een extreme vorm hiervan. Maar
ook mindere extreme vormen en keuzes hierin kunnen
ontzettend veel brengen in je leven.

Ik geloof er sterk in dat er een collectieve
kennis en ervaring is waar wij allemaal uit
putten. En zoals Sakai omschreef: er zijn delen
van jezelf die waken worden als je ze kunt delen
met iemand anders. Ik geloof dat iedereen die

je tegenkomt en die je aanraakt, blijft leven in
je gedachte en in je fantasie. Als je daar zo
iemand geraakt bent, is het niet altijd meer
per se nodig of helpend die persoon te (blijven)
zien. Contact maken en/of behouden kan dan
op veel manieren. Dit was daar één van.

liefs, Céline

Sarai

✉ sarai.erkens@gmail.com

📷 sarai_erkens

🛒 www.etsy.com/shop/bysarai

@ www.saraierkens.nl

Geschreven onder begeleiding van:

Toneelacademie
Maastricht

ZU
YD

Deze digitale versie van het essay is gefotografeerd door:

Yvette Glasius
FREELANCE PHOTOGRAPHER